

Ukrainian Orthodox Church of Canada
Українська Православна Церква в Канаді
L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

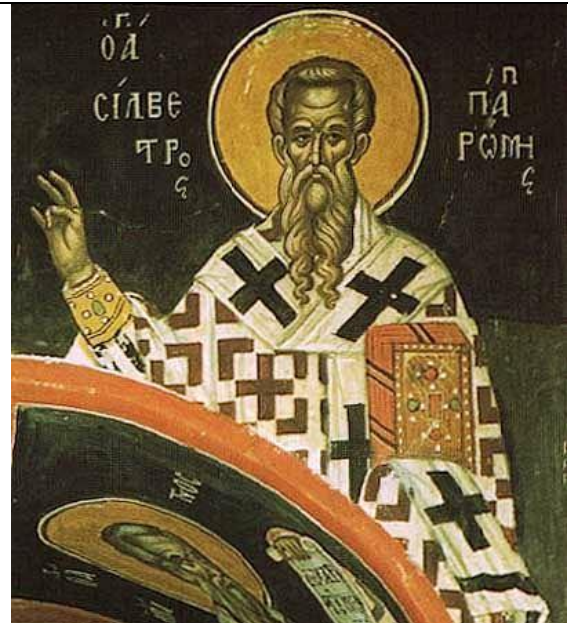
[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

Святий Отець наш
Сильвестр, Папа
Римський

Our Holy Father,
Sylvester, Pope of Rome

Fr. Ihor Kutash - o. Ігор Куташ

kutash@unicorne.org

«Радіє тобою Тройця, Святий Владико Сильвестре! Ти – божественний грім, духовна сурма» (Кондак Св. Сильвестру)

Для тих з нас, які виховані в Північній Америці ім'я «Сильвестр» нагадує смішну особу з мультфільмів – кота, що постійно (і безуспішно) женеться за канарейкою з величезною головою, яку називають «Твіті». Воно завжди викликає усмішку. Та є ряд Святих у Церковному Календарі, які мають це латинське ім'я, яке походить зі слова «ліс» (*silva*). Перший з них – той, якого святкуємо 15-го січня за Григоріянським календарем (це ж 2-го січня за Юліянським). Він – Святий нерозділеної Церкви першого тисячоліття, Сильвестр, Папа Римський.

Св. Сильвестр народився в Римі батькам Християнам, Рубінові та Юсті, в р. 284. Його виховання зробило з нього дійсного Християна – такого, який щиро прийняв до серця навчання Спасителя і проявляв їх у своєму щоденному житті.

“The Trinity delights in you, O holy bishop Sylvester! You are divine thunder, a spiritual trumpet” (Kontakion to St. Sylvester)

The name “Sylvester”, for those of us raised in North America, immediately calls to mind a funny cartoon character- a pussy cat who is always (unsuccessfully) seeking to catch a canary with a huge head named Tweety. It always brings a smile. However there are a number of Saints on the Church Calendar who bear this Latin name, which is derived from “forest” (*silva*). The first is the one whom we celebrate on January 15 on the Gregorian Calendar (which is January 2 on the Julian). He is a Saint of the undivided Church of the first millennium, Sylvester, the Pope of Rome.

St. Sylvester was born in Rome to Christian parents named Rufinus and Justa in the year 284. His upbringing helped make him a true Christian - one who took to heart the teachings of the

Сильвестр Римський без жодного вагання прийняв у свій дім гонимого Владика Тимофія Антіохійського, який прожив у нього близько року до свого арешту і страти, за наказом римського префекта Тарквінія. Сильвестр і доглянув за його похороном. Коли про це почув Тарквіній, то він наказав заарештувати й хороброго юнака, і вимагав у нього спадщину Тимофія, та щоб він, на знак покаяння, приніс жертву богам. Коли Сильвестр відмовився в цьому, то префект наказав його ув'язнити - з наміром стратити і його. Святий перестеріг його про тендітність земної влади, стану та й самого життя у світі. І справді тієї ж ночі закінчилося перебування Тарквінія на землі, коли йому в горлі застрягла кістка риби, яку він їв.

Дещо по цьому Сильвестра висвячують у сан Диякона, а потім і Священника. А по смерті Папи з Африки (правдоподібно Берберського походження), Мільтіяда, Сильвестра обирають на Єпископа Римської Церкви в р. 314. У часі служіння Мільтіяда був наступив переломний момент закінчення гоніння Церкви проголошенням Міланського едикту в р. 313.

Тоді Сильвестру припало провадити стадом Христовим у часі нових викликів. Тепер уже бути Християном не вимагало постійної готовності переносити гоніння та мучеництво. Натомість Громада Христова попала під облогу тих, які наставляли на тому, що Господь Ісус Христос – перший з поміж Божого творіння, але не Бог у тілі (Арійська ересь). А були й ті, що держалися переконання, що віра, яка справді Богу вгодна – це та, якої тримаються послідовники Пророка Мойсея - Юдаїзм.

Папа Сильвестр мав успішну прилюдну дебату з останніми претендентами. Це описане (англійською мовою) [ось тут](#): [а також у *Чети-Мінеї* Св. Димитрія Ростовського (російською), [ось тут](#)]. А також послав

Saviour and manifested them in his daily life. Sylvester of Rome did not hesitate to take into his home the persecuted Bishop Timothy of Antioch, who lived with him for about a year until his arrest and execution at the command of the Roman prefect Tarquinius. Sylvester saw to the burial of the Martyr's body. When Tarquinius heard of this, he had the brave young man arrested and demanded Timothy's estate - as well as Sylvester's atoning sacrifice to the gods. When Sylvester refused, the prefect ordered his imprisonment, intending to execute him. The Saint warned him about the fragility of earthly power, status and life itself. And indeed that very night Tarquinius' earthly sojourn came to an end when the bone of a fish he was eating got caught in his throat.

Some time after this, Sylvester was ordained a Deacon and then a Priest. After the death of the African pope (probably of Berber origin), Miltiades, Sylvester was chosen to be the Bishop of the Church in Rome in 314. The watershed moment of the cessation of persecution of the Church had come about during Miltiades' ministry with the Edict of Milan in 313.

It was now up to Sylvester to guide the flock of Christ through a time of new challenges. Being a Christian no longer required the constant readiness to endure persecution and martyrdom. Instead the Christian community came under siege by those who insisted that the Lord Jesus Christ was the foremost of God's creatures - but not God incarnate (the Arian heresy). Also, there were those who maintained that the faith that truly pleased God was that of the followers of the Prophet Moses - Judaism.

Pope Sylvester successfully engaged in a public debate with the latter contenders. A report of this may be [found here](#): [also in the *Cheti-Mineyi* of St. Demetrius of Rostov, [found here](#) in Russian: . He also sent delegates to the First Ecumenical Council which was

він делегатів на Перший Вселенський Собор, який відбувся у Нікеї (сьогодні це Ізнік у Туреччині) в р. 325, щоб справитися з Арійською єресью.

Його успіх, як Душпастиря проти хитрощів диявола мабуть міфологічно описаний у розповіді про те, як він покорив змія, що жив у ямі в Римі, з якої нищив був щодня сотні людей. Розповідають, що Сильвестр, наставлений у видінню своїм попередником, Апостолом Петром, спустився в яму зміїну разом з двома Священиками, обв'язав щелепи дракона ниткою і запечатав знаком Хреста, і вже після того той не міг більше нікому шкодити.

З огляду на те, що Імператор і Святий, Костянтин Великий, та його мати, Св. Єлена, були членами його стада в Римі, у подальших століттях виринули документи, які розповідали, що Костянтин надав Сильвестру та його наступникам особливу світську владу в додатку до духовного авторитету, якого він мав через свій сан. Вони зараз вважаються недійсними, як Церквою Сходу так і Заходу.

Сильвестра шанують, як одного з Пап, що найдовше служив, бо ж провадив він Римською Церквою, як Архипастир впродовж більше чим 21 літ. Упокоївся він у р. 335. Римська Церква святкує його пам'ять на 31-го грудня – в останній день року громадянського календаря.

Агіограф, о. Альбан Батлер (1710-1773), описуючи Св. Сильвестра в своїй *Житті Святих (Lives of the Saints)*, напучує: «Вона [Віра Християнська] саме перше наставляє нас, щоб у всіх наших чинах, ми мали Бога, як початок і ціль, і уважали лише на Його Божественну честь і Святий Закон. Отож ми повинні так жити, щоб дні, години й хвилини року творили вінець добрих діл, яких ми могли б піднести Богу. Наше забуття про Того, Який є нашою остаточною ціллю, у майже всьому, що ми робимо, вимагає від нас жертви розчулення під кінець

held in Nicea (today Iznik in Turkey) in 325 to deal with the Arian heresy.

His success as a Pastor defeating the wiles of the devil are perhaps mythically described in the story of his subduing of a dragon which lived in a pit in Rome, from which it would destroy hundreds of people each day. The story goes that Sylvester, guided by a vision of his predecessor, the Apostle Peter, descended into the dragon's pit with two priests, bound the dragon's jaws with a thread and sealed it with the sign of the Cross, after which it no longer had power to hurt anyone.

Since the Christian emperor and Saint, Constantine the Great, and his mother, St. Helena, were among his flock in Rome, documents surfaced, in later centuries, which reported that Constantine had given St. Sylvester and his successors special secular authority in addition to the spiritual authority which he held by virtue of his office. These are now understood by the Church of the West, as well as that of the East, to be inauthentic.

Having guided the Church of Rome as its Archpastor for over 21 years, St. Sylvester is one of its longest serving Popes. He reposed peacefully in 335. The Roman Church commemorates him on December 31 – the last day of the year on the civic calendar.

The hagiographer, Fr. Alban Butler (1710-1773), writing about St. Sylvester in his *Lives of the Saints*, exhorts: "It is one of its [the Christian faith's] first precepts that in all our actions we make God our beginning and end, and have only His divine honour and His holy law in view. We ought, therefore, so to live that the days, hours, and moments of the year may form a crown made up of good works, which we may offer to God. Our forgetfulness of Him Who is our last end, in almost all that we do, calls for a sacrifice of compunction at the close of the year; but this cannot be perfect or acceptable to God unless we sincerely devote our

року, але вона не може бути досконалою чи вгодною для Бога, хіба що ми щиро посвятимо Його святій любові все своє серце і життя на той час, який наступає».

Україна також має свого Св. Сильвестра. Це - Святий Ігумен древнього Видубицького Монастиря Св. Михаїла з 12-го віку. О. Сильвестр також продовжував історіографічні твори Св. Нестора Літописця, а крім того написав *Життя* 9-ох Отців Києво-Печерської Лаври. Його Мощі спочивають у Ближніх Печерах (Св. Антонія). Уважають, що його заступництво – особливо ефективно проти діянь демонів. Св. Отця нашого Сильвестра Києво-Печерського поминаємо в той же день, що й його Небесного Покровителя, того ж Святого Папу, якого Православні святкують 2-го/15-го січня.

Хоч для Православних, особливо ж для тих, які святкують за Юліанським календарем, День Св. Сильвестра не співпадає з кінцем громадянського року, все одно заклик о. Батлера до покаяння та відновлення своєї посвяти Вічному Джерелі радості, любові, спокою – і самого життя – дуже на місці. Це ж повинні ми чинити кожного дня – насправді покірний звичай постійно звертатися до Бога у кожній хвилині свого життя є нашим особливим покликанням. (А може ми могли б пригадати це навіть тоді, коли ми, разом з нашими найменшими, розважаємося подвигами дієвої особи мультфільмів, яка зробила ім'я «Сильвестр» таким відомим у сучасній культурі). І так ми також зможемо, з Божою допомогою, як виконували обидва Сильвестри, приборкувати драконів, які намагаються нас відвернути від Нього – а повернути нас до смерті. Амінь.)

whole hearts and lives to His holy love for the time to come.”

Ukraine, too, has its St. Sylvester. It is the saintly Abbot of the ancient St. Michael's Vydubychi Monastery in the 12th century. Fr. Sylvester also continued the historiographical work of St. Nestor the Chronicler, besides authoring the *Vitae* of nine Fathers of the Lavra of the Caves in Kyiv. His Relics repose in the Near Caves (of St. Anthony). His intercessions are held to be particularly effective against demonic activity. Our Venerable Father Sylvester of the Kyivan Caves is commemorated on the same day as his Patron Saint, this same Holy Pope whom the Orthodox commemorate on January 2/15.

Although for the Orthodox, especially we who celebrate according to the Julian Calendar, St. Sylvester's Day does not coincide with the end of the civic year, Fr. Butler's call for repentance and recommitment to the Eternal Source of joy, love, peace – life itself – is very appropriate. It is something we ought to do each and every day – in fact the penitential habit of continually turning towards God each moment of every day is our vocation. (Perhaps we can even be reminded of it when we, together with our little ones, are enjoying the exploits of the cartoon character who has made the name, Sylvester, well known in contemporary culture). And so we, too, shall be able with God's help, as did the two Sylvesters, to subdue the dragons that seek to turn us away from Him – towards death. Amen.